

РЕШЕНИЕ

№ 1780

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8916** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. А. М., депозирана чрез адв. Х., срещу Решение от 70450/ 26. 03. 2020 г., постановено по НАХД № 5416/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав.

В касационната жалба се излагат твърдения за извършени нарушения на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила – самостоятелни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1. и т. 2 НПК.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ редовно призован, не се представлява в производството по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на контрол, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 7. 11. 2017 г. около 10.00 часа жалбоподателят Д. М. управлявал лек автомобил марка „Рено”, модел „М.” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от гара П. към изхода на столицата. В участъка срещу сградата на фирма “П.” - център за автогуми автомобилът се движил със скорост 110 км. /ч. при ограничение за движение в населено място от 50 км. /ч. Скоростта била измерена посредством мобилна система за видеоконтрол – TFR1-M с радар TR4D № 560 /след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %/ при разрешена такава – 50 км. /ч. за населено място, т. е. превишение с 60 км. /ч. Радарът бил с фиксиращо устройство за дата, час и скорост, като фотографирал и изображение на автомобила, от което е установен и неговият регистрационен номер. Водачът не бил спрял за проверка непосредствено след установяване на нарушението. А на неустановена дата преди 2.02.2018 г. клипът от мобилната система бил прегледан от служител на ОПП СДВР и след установяване на регистрационния номер на автомобила, неговият регистриран собственик бил призван да се яви в ОПП СДВР и да заяви кое лице е управлявало автомобила на датата и часа на нарушението. На 2. 02. 2018 г. жалбоподателят Д. М. се явил в сградата на ОПП, където собственооръчно попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която посочил, че на 7. 11. 2017 г. около 10:00 часа автомобилът е управляван лично от него. В декларацията била разяснена и наказателната отговорност по чл. 313 от НК, като жалбоподателят се подписал като декларатор. От разпечатка от паметта на техническо средство TFR1-M с радар TR4D № 560, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата – 07. 11. 2017 г., в 10: 01: 11 ч., в района на [населено място], с координати EL 23o24. 1729 и NL 42o42. 3413, е засечена скорост на движение от 113 км/ч, като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила.

При така установените факти, на датата на подаване на декларацията по чл. 188 от ЗДвП – 2. 02. 2018 г., бил съставен АУАН за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, вр. чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП в присъствие на нарушителя и един свидетел при съставянето на акта. Жалбоподателят не изложил възражения срещу акта, като такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

При пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 17. 04. 2018 г. било издадено НП № 18-4332-004706 от зам. началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на жалбоподателя било наложено наказание глоба в размер на 750 лева, както и право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и НП са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и процедурните правила и срокове. Направил е извод, че е доказано извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, съдът е

изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Правилен е изводът на съда, че към датата на извършване на нарушението поставянето на пътен знак Е24 не е необходимо, тъй като към датата на извършване на нарушението това законово изискване е отпаднало, както е отпаднало и изискването за обозначаване на автоматизираното техническо средство, с отмяната на разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП /отм. ДВ, бр. 54/ 2017 г./. Правилно е отразена скоростта в АУАН от 110 км/ч, предвид установената скорост от 113 км/ч и допустима грешка от +/-3%., поради което не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на жалбоподателя.

Неоснователна е касационната жалба и в частта, в която се твърди, че описанието на нарушението не е достатъчно ясно. Както в АУАН, така и в Наказателното постановление е посочено, че автомобилът се е движил по [улица]с посока на движение изход. В АУАН е налице конкретизация на местоположението на автомобила - срещу гумицентър "П.", която безпротиворечиво е обозначила както мястото на извършеното нарушение, така и посоката на движение на автомобила.

Съдът намира за неоснователно твърдението на касационния жалбоподател, че е допуснато нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба в АУАН трябва да се съдържат имената и точните адреси на свидетелите, както и единен граждански номер. В конкретния случай при съставянето на АУАН е присъствал само един свидетел, на когото не е посочен единният граждански номер, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като по никакъв начин не е ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Нарушението на процесуалните правила е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните, в която и да е фаза на процеса. Следователно, за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая, съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или административнонаказващия орган.

По изложените съображения, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид това и на основание чл. 222, ал. 2, от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 70450/ 26. 03. 2020 г., постановено по НАХД № 5416/

2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.